

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om forskellige forbrugsafgifter.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 3 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattevig m. v.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 429, fremsættelsen i tidenden sp. 1118).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Selv om der hos mange er overdrevne forestillinger om, hvor meget der snydes af skatteydere til skade for deres medborgere, er der ingen tvivl om, at store beløb unddrages beskattning her i landet, hvorfor der jo hos alle ærlige skatteydere må være et rimeligt krav om, at hvad der kan gøres for at effektivisere ligningen, bliver foretaget. En skærpelse og tydeliggørelse af kontrolbestemmelserne kan derfor næppe nogen have noget at indvende imod, for så vidt det ikke bliver til unødigt posekiggeri.

Jeg kan derfor anbefale det foreliggende lovforslag, som først og fremmest går ud på at tydeliggøre visse bestemmelser. Det drejer sig bl. a. om bankers oplysningspligt over for skattevæsenet, idet en domstols-

afgørelse i en bestemt sag har skabt en vis uklarhed, som forslaget her skulle fjerne.

Det har været en kilde til irritation hos mange, at det er muligt at unddrage sig skattepligt af penge tjent her i landet ved at tage ophold i udlandet. Det er vist efterhånden en meget anvendt trafik, og ofte er der tale om rene proformaophold blot for at unddrage sig skattepligt. Jeg er glad for, at den højtærede finansminister i sine bemærkninger til lovforslaget gør opmærksom på problemet og siger, at en løsning heraf snart må finde sted. At finde den rette og retfærdige form er vel ikke nemt. Det bedste ville være, at skatten altid forfalder til betaling, når og hvor indtægten erhverves — altså kildeskat. Den kan løse problemet for andre lande, medens Danmark er ved at være ene om at have en sådan lækage i sin skattelovgivning.

Lovforslaget løser altså ikke dette problem, men skærper blot oplysningspligten om faktisk bopæl, således at politiet kan bringes mere effektivt ind i billedet, hvor der er tale om et rent proformaophold i udlandet med bevidst falske oplysninger. Det er et fremskridt, men det løser som sagt ikke problemet, og jeg håber, at vi snart må se et forslag, der kan stoppe de mange urimeligheder.

På ét område betyder lovforslaget dog en lempelse, nemlig med hensyn til straffen for at undlade at indgive eller for sent indgive selvangivelse. Det må dog understreges, at selv efter de foreslåede ændringer er det en dyr spøg at sløse med den slags ting; det kan efter lovforslaget koste op til 5.000 kr. Det bliver altså mere en art bødesystem end den kunstige forhøjelse af den skattepligtige indtægt, vi hidtil har opereret med. Det nu foreliggende forslag er mere rimeligt, idet disse forhøjelser ofte gav besynderlige udslag, navnlig hvor man tillagde subsistensløse en betydelig papirformue. Ligningsmyndighederne har da også i en vis udstrækning undladt at gøre brug af disse straffebestemmelser, navnlig hvor det har drejet sig om ældre og syge mennesker, der ikke har undladt at selvangive af ond vilje eller med fortsæt, men fordi de ikke har været klar over, at de havde pligt hertil. Man kan også efter de foreslåede bestemmelser undlade at træffe straffeforanstaltninger i sådanne tilfælde, og jeg håber,